

Vaataja mulje

Kõige olulisem, mis terve etenduse jooksul saali täitis, oli noorte inimeste tahe ja soov seda lugu meile, vaatajatele, jutustada. Inimese ja inimlikkuse otsimine või sellest puudust tundmine tõusis lavastuses esile.

Eriline oli etenduse järel garderoobis tajuda vaatajate rõõmu ja uhkust nähtu/kogetu üle, olid nad õpetajad, lapsevanemad või linnakodanikud.

Teatri tegemine annab parima meeskonna töö kogemuse. Ja ma võin ainult ette kujutada kui mängitakse viimane etendus, mida see tegelikult tegijatele tähendab. See on lõpp, et saaks edasi minna.

Õpilastega teatri tegemine ei ole lihtne. Mida see vajab? See vajab paljude täiskasvanute inimeste tahtet see ette võtta. Ühisgümnaasiumi direktor ja juhtkond on kiitnud kevadel heaks, et õpilased saavad õppetöö kõrval lisakoormuse.

Koolis on au sees teatrikunst, sest on olemas huvijuht ja draama/teatriõpetuse õpetaja.

Muusikalil on suurepärase kunstiline meeskond - lavastaja, teksti autor, kes on õpilane. Loojad, kes on Haapsaluga seotud ja panustavad oma aega, et noorte loovust toetada.

Heli, valgus, videolahendused, bänd, kostüümid, koreograafia on paigas. Ei ole loobunud millestki, on antud maksimum, et luua tõeline lavastus.

Ja lavastaja ütleb pärast etenduse lõppu, et „Kihvt oli teha!“

See tähendab, et kooliteater on Haapsalus ja Läänemaal väga tähtis.

Või ütleme siis, et Läänemaal peetakse teatrikunsti õpilaste harimisel ja õpetamisel oluliseks osaks ja möödapääsmatuks osaks loovuse arendamisel.

Milline õnn oleks olla sellise kooli lapsevanem, mis lisaks hinnetele, mida lapsed koju toovad, annab veel võimaluse minna kultuurikeskusesse ja saada etenduskunstide - muusika, liikumine, sõna, elamuse.

Võib-olla ise õhata, et elu on elamiseks ja oleks rohkem täiskasvanuid, kes looksid tingimusi loovuse arendamiseks.

Anda võimalus millegi kogemiseks - see on kõige suurem asi mida õpetajad võivad teha.

Mina tänan.

Kristiina Oomer
Eesti Harrastusteatri Liidu
tegevjuht